خریداری می‌کنم، من به جایی رسیدم که اگر وعده ناهار را به هر ترتیبی پشت‌سر می‌گذاریم، برای شب غذا نداریم یا اگر شب غذا بخوریم، فردا شهر ناهار نداریم.» دختر دوم ساناز ۹ ساله است و سوءتغذیه دارد: «او رشد نمی‌کند. مرکز درمانی به من گفت، وزن بچه‌هایم بد است و من گفتم که در تامین تغذیه آنها مشکل دارم.» بچه‌های ساناز نمی‌دانند وعده صبحانه چیست: «آنها تا به‌حال پنیر و مربا را به‌عنوان صبحانه نخورده‌اند.»

مابه‌التفاوت پرداخت نشده، بخشنامه اجرا نشده

برخی واردکنندگان برنج بر این باورند که حذف ارز ترجیحی می‌تواند بازار برنج را رقابتی‌تر کند. علی صرافان یکی از آنهاست. او به «هم‌میهن» می‌گوید، پیش‌تر حجم واردات برای بسیاری از شرکت‌ها محدود و نسبت به سابقه آنها بود و ترجیح می‌دادند کالا از طریق برخی شرکت‌های خاص وارد شود: «اینها محدودیت بود اما حالا قیمت‌ها، قیمت تمام‌شده می‌شود و دولت می‌تواند با یارانه و کالابرگ‌هایی که به مردم می‌دهد، مابه‌التفاوت را به مردم بدهد و مردم خودشان انتخاب می‌کنند که از چه برندی کالا تهیه کنند.» او معتقد است، دولت باید اختلاف قیمت را برای مردم جبران کند که مردم، آرامش داشته باشند: «اما رقابتی‌شدن بازار کمک می‌کند که مردم خودشان تصمیم بگیرند چه کالایی و چه برندی را خریداری کنند و سوءاستفاده‌هایی که بود کمتر می‌شود.» با این‌حال او از اجرا نشدن بخشنامه‌های دولت پس از حذف ارز ترجیحی، گلایه می‌کند. پس از حذف ارز ترجیحی برای برنج، دولت با صدور بخشنامه‌ای عوارض گمرکی واردات برنج از مناطق آزاد را صفر کرد تا قاچاق کاهش یابد و با کاهش هزینه‌های واردات، قیمت‌ها در بازار کنترل شود. بخشنامه‌ای که واردکنندگان برنج می‌گویند خبری از اجرایی‌شدن آن نیست: «ما به‌عنوان واردکننده به هر جایی مانند منطقه آزاد چابهار یا زاهدان مراجعه می‌کنیم، آنها مجوزی نمی‌دهند که واردکننده بتواند با ارز خودش یا ارز صادراتی، کالا وارد کند. بخشنامه صادر شده، اما اجرایی نمی‌شود.» پیش‌تر برنجی که توسط واردکننده کیلویی ۴۰ هزار تومان تهیه می‌شد، در فروشگاه‌ها کیلویی ۸۰ هزار تومان به فروش می‌رسید و مردم نمی‌دانستند چه کسی این سود را می‌برد.

اما مسیح کشاورز، دبیر انجمن تولیدکنندگان و تامین‌کنندگان برنج با انتقاد از حذف ارز ترجیحی برنج به «هم‌میهن» می‌گوید، این کار در زمان نامناسبی انجام شده است: «باتوجه به شرایط ارزی کشور و پیش‌بینی که از بودجه در سال ۱۴۰۴ داشتیم، به‌نظر نمی‌رسد که این کار در زمان مناسبی انجام شده باشد.» به گفته او ازیک‌سو، در کشور بودجه ۱۶ میلیاردی کالاهای اساسی کشور با کاهش ۵۰ درصدی مواجه شده و ازسوی‌دیگر، دولت که در سال ۱۴۰۳ متعهد شده بود بدهی تامین‌کنندگان کالاهای اساسی را پرداخت کند، به تعهدش عمل نکرده: «ما زمانی که وارد سال ۱۴۰۴ شدیم از مجموعه مطالبات‌مان حدود ۳۰۰ میلیون دلار مربوط به سال قبل بود و تا نیمه‌سال هیچ اتفاقی نیفتاد.» به‌همین‌دلیل هم انجمن تولیدکنندگان و تامین‌کنندگان برنج به دولت و وزارت جهاد پیشنهاد کردند اگر نمی‌توانند ارز برنج را تامین کنند، نرخ ترجیحی آن را بردارند که تامین در کشور دچار مشکل نشود: «ما این پیشنهاد را زمانی مطرح کردیم که قیمت ارز در تالار دوم تفاوت فاحشی با ارز ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومانی نداشت. اما امروز، سه‌ماه مانده به پایان سال و زمان اوج مصرف کشور، این کار را در زمان نامناسب انجام دادند. برنج ایرانی به‌شدت افزایش قیمت داشته و تبدیل به کالای سرمایه‌ای شده، به فروش نمی‌رسد و آن را در انبارها نگه داشتند. در این شرایط ارز ترجیحی برنج حذف شده است.» از او با اشاره به اختلاف قیمت بین ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومان تا ۱۲۲ هزار تومان در تالار دوم ارز می‌گوید، این اختلاف باعث می‌شود برنج ۶۰ هزار تومانی با سه‌برابر قیمت تامین و عرضه شود: «این درصورتی است که ارز آن هم در تالار دوم تامین شود، فروشنده‌ای وجود داشته باشد و خریدار بتواند این ارز را از او بخرد که در حال حاضر چنین چیزی وجود ندارد.»

دبیر انجمن تولیدکنندگان و تامین‌کنندگان برنج بر این باور است که این طرح موفق نخواهد بود: «تا اول آذرماه که ارز برنج آزاد نشده بود، حدود یک‌میلیون تن از سوی بخش خصوصی وارد کشور و بخش عمده آن توزیع شد. بخشی هم برای توزیع در اختیار دولت قرار گرفت و به‌همین‌دلیل در حال حاضر برنجی وجود ندارد.» در حال حاضر ۱۰۰ هزار تن برنج در بنادر منتظر ترخیص است اما واردکنندگان هنوز نتوانسته‌اند ارز در تالار دوم را با قیمت ۱۲۲ تا ۱۲۴ هزارتومان تامین کنند؛ با وجود اینکه تقاضا برای این ارز را ثبت کردند: «این عددها موجودی کالای ما در بنادر بوده اما ادامه و استمرار برای جبران کسری ۵۰۰ هزار تنی برای کشور از محل واردات تا پایان سال منوط به این است که دولت بتواند بخشی از مطالبات خارجی‌ها که یک‌میلیارد و ۲۰۰ هزار دلار است را پرداخت کند. درصورتی که این عدد پرداخت نشود آنها به ما برنج نمی‌فروشند و با بحران تامین برنج روبه‌رو می‌شویم که تبعاتی مانند گران‌فروشی را هم خواهد داشت.» کشاورز می‌گوید در این شرایط، مردم حتی یک کیلو برنج هم نمی‌توانند بخرند؛ چون در مغازه‌ها برنجی وجود ندارد: «احتکار و گرانی، مسائل ثانویه است. ما امروز باید فقط به فکر تامین باشیم که مغازه‌ها از برنج خالی نشود و برنج ایرانی هم گران‌تر از چیزی که هست، نشود.» بحران برنج در سال ۱۳۹۰ و سال‌های پس از آن (به‌ویژه سال‌های ۹۱ و ۹۲) یکی از تلخ‌ترین دوره‌های معیشتی دهه‌های اخیر ایران بوده است. در سال ۹۰ قیمت بزرگ ایرانی و خارجی با افزایشی چندبرابری مواجه شد و در زمان توزیع سبد کالا در سال ۹۲ از سوی دولت یازدهم، گزارش‌هایی از مصدومیت شدید و حتی فوت چندنفر بر اثر ایست‌قلبی یا ازدحام جمعیت منتشر شد که در نتیجه آنها حسن روحانی، رئیس‌جمهور وقت در یک برنامه تلویزیونی اعلام کرد: «اگر مردم در زمینه سبد کالایی به زحمت افتادند، من به‌عنوان رئیس‌جمهوری از آنها عذرخواهی می‌کنم.» حالا بعد از گذشت ۱۲ سال، کشاورز نسبت به بازگشت دوباره به آن روزها هشدار می‌دهد: «مردم نباید نگران باشند که مسائل سال ۹۰، بار دیگر تکرار شود که در صف برنج کشته شدند. دولت برای گرانی‌های اتفاق‌افتاده، باید فکری بکند و یک راهکار این است که مابه‌التفاوت ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومان تا ۱۲۲ هزار تومان را در انتهای زنجیره مصرف به خانوارها بدهند.» او می‌گوید برنج ۱۰۰ هزار تومان اختلاف قیمت پیدا کرده و یارانه آن پرداخت نشده: «این اختلاف می‌تواند به حساب سرپرست‌های خانوار در قالب یارانه پرداخت شود که مردم در انتهای زنجیره مصرف توان خرید داشته باشند. اما نه‌تنها هیچ‌گاه این اتفاق برای هیچ کالایی نیفتاده، بلکه بسیاری از مردم هم از جمعیت یارانه‌بگیران حذف شدند.» به گفته او، دولت می‌توانست به مردم بگوید هر برنجی که وارد کشور می‌شود و پول آن در سیستم ارزی پرداخت می‌شود، مابه‌التفاوت آن را بانک مرکزی به حساب سازمان یارانه‌ها واریز می‌کند؛ اما این اتفاق نیفتاده و اگر تعهدات ارزی کشور توسط بانک مرکزی و وزارت اقتصاد و دارایی تامین نشود، مشکلی که ما در زمینه برنج با آن روبه‌رو هستیم، بسیار شدیدتر می‌شود.

سهم ۵۵ درصدی که نیست

پزشکان تغذیه از الگویی به‌نام هرم تغذیه یاد می‌کنند که نشان می‌دهد هرکدام از گروه‌های اصلی غذایی با چه‌درصدی در طول روز باید مصرف شوند. محمد هاشمی، متخصص تغذیه درباره گروه‌های اصلی غذایی به «هم‌میهن» می‌گوید: «گروه‌های اصلی غذایی نان و غلات، میوه‌جات، سبزیجات، گوشت، پروتئین‌ها و لبنیات هستند. براساس هرم غذایی استاندارد که توسط مجامع علمی مورد تایید قرار گرفته بیشترین سهم خوراکی‌های روزانه یک فرد سالم را باید گروه نان و غلات تشکیل دهد. یک فرد سالم باید حدود ۵۵ درصد مصرف روزانه نان و غلات داشته باشد.» گروه نان و غلات شامل گروهی از خوراکی‌هاست که شامل نان، برنج، ماکارونی، سیب‌زمینی و امثال اینهاست و به آنها کربوهیدرات‌های پیچیده می‌گویند. انرژی کربوهیدرات‌های پیچیده به‌تدریج آزاد می‌شود و طی روز، علاوه بر سیر کردن شکم افراد، نیازمندی آنها به‌طور مستمر بابت انرژی و برخی مواد معدنی که باید به بدن برسد را تامین می‌کند: «در کشور ما و در برخی دیگر از کشورها مانند کشورهای آسیای شرقی، برنج نقش اصلی را در سفره‌های افراد ایفا می‌کند. این خوراکی حاوی فیبر است که می‌تواند عملکرد گوارش را تنظیم کند، سطح انرژی مناسبی دارد و مواد معدنی ازجمله مقداری پروتئین و برخی از ویتامین‌ها با مصرف آن به بدن ما می‌رسد.» هاشمی با اشاره به فرهنگ مصرف برنج در ایران می‌گوید: «در فرهنگ ایرانی باتوجه به تنوع غذایی ما در اقلیم‌های مختلف کشور، برنج نقش اساسی در امنیت غذایی ما ایرانی‌ها دارد. اما خوراکی‌های دیگری هم در این گروه هستند که می‌توانند جایگزین باشند و علاوه بر اینکه سیری فرد را تامین می‌کنند، نیازمندی‌های او را به مواد اولیه تا حد زیادی تامین خواهند کرد. خوراکی‌هایی مثل نان، از جمله نان‌های سبوس‌دار و سایر خوراکی‌های این‌دسته مانند ماکارونی یا سیب‌زمینی هم می‌تواند جایگزین مناسبی برای مصرف برنج باشد.»

اما آنچه مهم است، تنوع در سبد غذایی است: «یک رژیم غذایی سالم باید شامل چند ویژگی باشد که مهم‌ترین ویژگی آن داشتن تنوع است؛ به‌این‌معنا که باید در سبد مصرفی، همه گروه‌های غذایی پنج‌گانه وجود داشته باشد.» این متخصص تغذیه از تناسب به‌عنوان سومین ویژگی نام می‌برد: «مقدار قدر مطلق عددی ۵۵ درصد کربوهیدرات به گرم، برای یک فرد ۷۰ ساله، یک‌جوان ۲۰ ساله و یک کودک هشت‌ساله متفاوت است.» به گفته او زمانی که تعادل گروه‌های غذایی از بین برود، تنوع آن به‌هم‌بخورد یا تناسبی با فعالیت و زندگی فرد نداشته باشد، سبد غذایی منجر به کسب سلامت کامل جسمانی نخواهد شد. درنهایت آنچه تحت‌تاثیر قرار می‌گیرد، شاخص امید به زندگی در جامعه است: «زمانی که ما یک رژیم غذایی مناسب نداشته باشیم به این معناست که برخی عناصر مورد نیاز بدن را یا کمتر یا بیش از حد دریافت می‌کنیم که هر دو با سلامتی منافات دارد و می‌تواند منجر به بروز برخی بیماری‌های غیرواگیردار مانند فشارخون، بیماری‌های قلبی، سکته‌ها، دیابت و امثال اینها شود که به‌طور قطعی روی طول‌عمر افراد و کیفیت زندگی آنها، اثرات منفی می‌گذارد.»

نهادهای اجتماعی، ضربه‌گیر سیاست‌های اقتصادی

حذف ارز ترجیحی برنج برای نهادهای اجتماعی و سازمان‌های مردم‌نهاد هم تبعات گسترده‌ای در پی داشته است. فاطمه دانشور، مدیرعامل موسسه خیریه مهرآفرین به «هم‌میهن» می‌گوید، اگر حذف ارز ترجیحی با سیاست‌های حمایتی هم‌زمان نباشد، هزینه آن از جیب مردم فقیر و نهادهای اجتماعی پرداخت می‌شود: «دولت از فشار بودجه‌ای رها می‌شود اما ریسک جابه‌جا می‌شود و ریسک تامین غذا به خانواده‌های کم‌درآمد، مردم دهک‌های پایین و نهادهای اجتماعی منتقل می‌شود.» او معتقد است، نهادهای اجتماعی تبدیل به ضربه‌گیر سیاست‌های اقتصادی دولت تبدیل می‌شوند. برنج یکی از اقلام پایه در سبد غذایی خانواده‌های تحت پوشش موسسه خیریه مهرآفرین است و مدیرعامل این موسسه می‌گوید، پس از حذف ارز ترجیحی به‌صورت مستقیم هزینه‌های تغذیه‌ای موسسه افزایش پیدا کرده و این گرانی زنجیره‌ای از فشار روی دیگر اقلام غذایی هم وارد می‌کند.

هزینه اقلام موادغذایی که موسسه خیریه مهرآفرین اسفندماه سال گذشته برای خانواده‌ها خریداری کرده، برای مصرف سه‌ماهه، حدود سه‌میلیارد و ۶۰۰ میلیون تومان بوده است: «همان اقلام در حال حاضر نیازمند حدود هشت میلیارد و ۴۰۰ میلیون تومان هزینه است. با این‌حال باز هم نمی‌توان با اطمینان گفت همین عدد باقی می‌ماند؛ چون قیمت‌ها مدام در حال افزایش است. این موضوع، شرایط نگران‌کننده‌ای را برای ما و جامعه هدف تحت پوشش ما ایجاد کرده است.» او پیامد حذف یا کاهش مصرف برنج و بسیاری اقلام خوراکی دیگر را در خانواده‌هایی که امکان جایگزینی با دیگر اقلام مشابه را به‌سختی دارند، گرسنگی، سوءتغذیه، افت سلامت کودکان آنها، کاهش تمرکز، ضعف تحصیل می‌داند که تشدید چرخه فقر را به‌دنبال دارد: «زمانی که گرسنگی زیاد می‌شود، سوءتغذیه افزایش پیدا می‌کند، اقشار ضعیف، جامعه و مردم انتظار افزایش حجم حمایت را از ما دارند و هم‌زمان تامین منابع هم با سختی بسیاری مواجه می‌شود. همین حالا ما با شرایطی مواجه‌ایم که بسیاری از شرکت‌های بزرگ که به ما کمک می‌کردند دیگر نمی‌توانند کمک‌هایشان را برای ما واریز کنند. چون آنها هم همین فشار را تحمل می‌کنند. درنتیجه این شرایط، نیاز جامعه هدف بیشتر می‌شود و ازسوی‌دیگر ما برای تامین این نیاز، منابع نداریم و ناترازی به‌وجود می‌آید.» دانشور بر این باور است که اگر همراهی و اعتماد جامعه را از دست بدهند، ادامه مسیر بسیار فرسایشی و دشوار خواهد بود: «جامعه هدف ما به این دلیل که نمی‌تواند هزینه‌های درمان خود را تامین کند تن به مرگ می‌دهد. ما شاهدیم که به‌همین‌دلیل، امید به زندگی در دهک‌های پایین جامعه کاهش یافته است.» شاخص امید به زندگی برای زنان بین ۷۸ تا ۷۹ و برای مردان ۷۴ تا ۷۵ است؛ اما در قشر آسیب‌پذیر و دهک‌های پایین به‌دلیل نبود تغذیه مناسب، مرگ‌ها در سنین بسیار پایین‌تری رخ می‌دهد: «هرچه زندگی سخت‌تر می‌شود، امید به زندگی در این اقشار بیشتر کاهش پیدا می‌کند و مرگ‌های ما در والدین کودکان به ۴۰ تا ۴۵ سال رسیده است.»

دانشور کار اجتماعی را تعطیل‌بردار نمی‌داند: «بحران‌ها منتظر بهبود شرایط اقتصادی نمی‌مانند و کودکان و خانواده‌های آسیب‌پذیر، امروز به حمایت ما نیاز دارند، نه فردا. ما با تمام این شرایط باید کنار آنها باشیم و حداقل‌ها را بین آنها عادلانه تقسیم کنیم.» اما انجام این کار، بدون هزینه نخواهد بود: «هزینه آن هم افزایش مرگ‌ومیر، کاهش امید به زندگی و افزایش آمار خودکشی است. درباره این آمارها خیلی صحبت نمی‌شود اما ما شاهد آن هستیم و از این مشاهده در رنجیم.» او با اشاره به اثر دومینویی گرانی مواد غذایی می‌گوید درنتیجه این وضعیت، خانواده‌ها سراغ غذاهای ارزان اما کم‌ارزش می‌روند: «مصرف پروتئین کمتر می‌شود، سوءتغذیه پنهان افزایش پیدا می‌کند و هزینه درمان به‌شدت بالا می‌رود. این مسئله جای نگرانی دارد و ما به‌جای حامی، تبدیل به تامین‌کننده حداقل بقا می‌شویم.» همین موضوع سبب می‌شود که ارزش کار سازمان‌های مردم‌نهاد سقوط کند و نهادهای اجتماعی به‌جای توانمندسازی مجبور باشند منابع‌شان را صرف تامین حداقل کالری کنند که به‌معنای عقب‌ماندن از برنامه آموزشی و کاهش سرمایه‌گذاری روی آینده کودکان است: «در این شرایط زنان اولین کسانی هستند که سهم غذایی خودشان را کم می‌کنند، مادران کیفیت غذایی خودشان را صرف فرزندان می‌کنند و این به عنای افزایش کم‌خونی، پوکی استخوان، فرسودگی زودرس زنان و کاهش امید به زندگی سالم است.» او در ادامه درباره پیامدهای خاموش این گرانی‌ها می‌گوید: «فرسودگی نهادهای مردمی یکی از این پیامدهاست که من آن را احساس می‌کنم. زمانی که هزینه‌ها بالا می‌رود اما کمک‌های مردمی ثابت می‌ماند، نیروی انسانی متحمل فشار بالایی می‌شود؛ به‌دلیل کمبود منابع، قادر به تامین نیستیم. فرسودگی نیروی انسانی، کمبود داوطلبان را هم تشدید می‌کند. ما در حال حاضر با تقاضای کار داوطلبانه کمتری مواجه‌ایم.»

فاطمه دانشور
مدیرعامل موسسه خیریه مهرآفرین:

با حذف ارز ترجیحی برنج، دولت از فشار بودجه‌ای رها می‌شود اما ریسک جابه‌جا می‌شود و ریسک تامین غذا به خانواده‌های کم‌درآمد، مردم دهک‌های پایین و نهادهای اجتماعی منتقل می‌شود

خبرسازان

غربالگری بارداری حذف نشد

دبیر ستاد ملی جمعیت اعلام کرد که غربالگری دوران بارداری حذف نشده است. به گزارش ایسنا، مرضیه وحید دستجردی در پاسخ به پرسشی درباره ابهامات مطرح‌شده پیرامون غربالگری دوران بارداری در زمان تصویب قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت، توضیح داد و گفت: «خوشبختانه غربالگری در دوران بارداری حذف نشد. البته در همان زمان، نظرات مختلفی درباره غربالگری وجود داشت، برخی نظرات این بود که به‌طورکلی غربالگری را از شبکه حذف کنند و برخی این نظر را داشتند که اگر قرار باشد غربالگری انجام شود، پدر و مادر سند محضری امضاء کنند؛ به‌طورکلی موارد و نظرات متفاوتی وجود داشت، اما خوشبختانه اکنون غربالگری آزاد است و مردم انتخاب می‌کنند.» او تاکید کرد که هیچ‌گونه اجباری در غربالگری وجود ندارد: «هیچ‌کس خانواده‌ها را مجبور به انجام غربالگری نمی‌کند. خانواده‌ها، به‌ویژه زنان، خودشان مراجعه می‌کنند و متقاضی انجام غربالگری هستند. البته تعداد کمی هم هستند که تمایلی به انجام غربالگری ندارند، بنابراین امروز غربالگری در کشور در حال انجام است.»

اعتراض به کمبود داروی ترک اعتیاد

جمعی از درمانگران اعتیاد روز دوشنبه هشتم دی‌ماه با برگزاری تجمعی صنفی مقابل سازمان غذا و دارو، نسبت به کاهش شدید و بی‌سابقه توزیع شربت تنتور اپیوم هشدار دادند؛ دارویی حیاتی که به گفته آنان ستون اصلی درمان صدها هزار بیمار در کشور است. به گزارش ایلنا، فرهاد گشتاسبی، رئیس هیئت‌مدیره درمانگران اعتیاد استان تهران در حاشیه تجمع اعتراضی درمانگران اعتیاد مقابل سازمان غذا و دارو، با اشاره به اعلام ناگهانی این سازمان از ابتدای آبان‌ماه مبنی بر نبود این دارو گفت: «قطع ناگهانی شربت تنتور اپیوم در حالی رخ داده که طی سال‌های اخیر، رفتارهای پرخطر بیماران با استفاده از همین دارو به‌طور مؤثر کنترل شده و حذف آن می‌تواند منجر به خروج گسترده بیماران از چرخه درمان، افزایش مصرف مواد صنعتی و تزریقی و شیوع مجدد بیماری‌های عفونی شود؛ مسائلی که هزینه‌های سنگینی را به دولت و جامعه تحمیل خواهد کرد.»

شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

فراخوان مناقصه عمومی

نوبت اول

توجه: اعلام آمادگی جهت شرکت در این مناقصه صرفاً بصورت الکترونیکی (توکن) و از طریق سامانه ستاد به نشانی www.setadIran.ir می‌باشد.

مناقصه عمومی یک مرحله‌ای شماره م م/۰۴/۰۲۷۶ مربوط به استفاده از خدمات نیروهای ارکان ثالث جهت پشتیبانی از معاونت طرحهای راه و ساختمان و پروژه‌های سطح الارض طرح نگهداشت و افزایش تولید کلی نواحی

الف- شرح مختصر خدمات

استفاده از خدمات نیروهای ارکان ثالث جهت پشتیبانی از معاونت طرحهای راه و ساختمان و پروژه‌های سطح الارض طرح نگهداشت و افزایش تولید کلیه نواحی

ب- محل اجرای خدمات و مدت انجام کار

محل اجرای خدمات در اهواز و مناطق تحت پوشش شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب و مدت انجام آن ۱۲ ماه می‌باشد.

ج- برآورد کارفرما

برآورد کارفرما جهت انجام خدمات -/۴۷۴,۰۱۱,۳۹۳,۴۸۶ ریال می‌باشد

د- شرایط مناقصه گران متقاضی

- داشتن ظرفیت آزاد (تعدادی و ریالی) در رشته مربوطه
- دارای گواهینامه تعیین صلاحیت (حداقل رتبه کلی شرکت ۶ و فعالیت احراز شده در رشته خدمات عمومی و دارا بودن ظرفیت ریالی) صادره از اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی - صورتهای مالی حسابرسی شده، می‌بایست در زمان انعقاد قرارداد در سامانه پردیس ثبت شده باشد. - در تعیین برنده مناقصه و در شرایط برابر الویت با شرکت‌های بومی استانی می‌باشد. - توانایی ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ -/۲۳,۷۰۰,۵۶۹,۶۷۴ ریال که بایستی به یکی از دو صورت زیر ارائه گردد:

الف: ارائه رسید وجه صادره از سوی حسابداری کارفرما مبنی بر واریز مبلغ فوق الذکر به شماره حساب IR۹۴۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۱۶۰۴۰۲۲۰۶۷ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران شعبه مرکزی جمهوری اسلامی ایران - اهوازکده حساب - بنام شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

ب: ارائه ضمانتنامه بانکی به میزان مبلغ فوق الذکر طبق فرم نمونه که ابتدا برای مدت (۹۰ روز) معتبر بوده و پس از آن نیز با اعلام کارفرما برای مدت (۹۰ روز) دیگر قابل تمدید باشد.

- توانایی ۱۰٪ مبلغ پیمان (در صورت برنده شدن) بعنوان تضمین انجام تعهدات - مناقصه گر جهت تحویل تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار علاوه بر بارگذاری تصویر تضمین از طریق سامانه لازم است بصورت حضوری به دفتر کمیسیون مناقصات در اهواز، کوی فدائیان اسلام مجتمع تندگویان، واقع در روبروی بلوک دو، ساختمان طرحهای راه و ساختمان در مهلت مقرر مراجعه و تضمین را تسلیم نمایند.

توجه: ضمانت نامه فرآیند ارجاع کار و انجام تعهدات صادره توسط بانک‌های پاسارگاد و سپه قابل پذیرش نمی‌باشد.

هـ- محل و مهلت دریافت مدارک مناقصه گران

از کلیه متقاضیان واجد شرایط دعوت به عمل می‌آید ظرف مهلت مقرر در این فراخوان جهت دریافت اسناد و اعلام آمادگی از طریق سامانه ستاد و به نشانی www.setadIran.ir مراجعه نمایند تا ارزیابی‌های لازم وفق آیین‌نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات (ارزیابی ساده) بر روی مدارک ارسالی مناقصه گران به عمل آید.

- مهلت اعلام آمادگی: بصورت الکترونیکی (غیر حضوری و) از ساعت ۸:۰۰ تاریخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۰ لغایت ساعت ۱۹:۰۰ تاریخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۶

محل، زمان تحویل و گشایش پیشنهادها

متقاضیان مکلفند پیشنهادات خود را حداکثر تا ساعت ۱۳:۳۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۱ به صورت الکترونیکی و از طریق سامانه ستاد تسلیم نمایند. ضمناً پیشنهادات در ساعت ۰۸:۳۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۶ گشایش و قرائت خواهد شد و حضور نماینده مناقصه گران با معرفی نامه و کارت شناسایی معتبر بلامانع است. همچنین مناقصه گران می‌بایست ضمن بارگذاری الکترونیکی تصویر تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار در سامانه تا ساعت ۱۳:۳۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۱ اصل تضمین مذکور را به صورت فیزیکی به کمیسیون مناقصات شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب در آدرس: اهواز- کوی فدائیان اسلام مجتمع تندگویان، واقع در روبروی بلوک دو، ساختمان سابق طرحهای راه و ساختمان تسلیم نمایند.

همزمان ارائه معرفی نامه و کارت ملی برای متقاضیان شرکت در مناقصه و نمایندگان شرکتها در همه مراحل لازم و ضروری می‌باشد.

تذکر: حسب مورد ارائه یک نسخه اصلی از اساسنامه شرکتها، آگهی تاسیس، آخرین تغییرات ثبتی و هرگونه گواهی مبنی بر واجد شرایط بودن شرکت مطابق با مفاد آگهی الزامی می‌باشد.

امور حقوقی و قراردادها - مناطق نفتخیز

WWW.NISOC.IRhttp://iets.mporg.ir

شناسه آگهی: ۲۰۸۲۳۰۵